

Handelsstandens Interesse næppe er saa stærk, som det var ønskeligt. Herpaa tyder dette Forslags Forhistorie. Det blev, som allerede omtalt af den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kredts (Knudsen), forelagt her i Landstinget lige i Begyndelsen af næstförrige Samling og blev meget kort efter sendt til Behandling i et Udvalg. I dette fandt Handelsstandens Repræsentanter, at deres Interesser vare gaaede vel nær, vare krænkede ved dette Forslag, og de fremsatte da et Krav, som jeg finder var mindre hensynsfuldt lige over for den ærede Indenrigsminister, om at saa Sagen nærmere undersøgt og prøvet i en Kommission af sagkundige Mænd. De Medlemmer af Udvalget, der ligesom jeg mente, at de nærmest burde varetage vort indenlandske Forbrug og de indenlandske Producenters Interesse, tvøvede i Kraft af den overordentlige Trødeløshed, der ofte vises fra den Side, at burde føje sig i dette Krav fra Handelsstandens Side, og hele Udvalget med Undtagelse af mig fremsatte da dette Ansøgning i en Betænkning, der blev omdelt i Tinget paa Samlingens sidste Dag. Naar jeg for bemærkede, at Regeringen vist næppe havde tilstrækkelig Evne eller næppe havde vist tilstrækkelig Iver for at værne den indenlandske Forbrugs Interesse kontra Handelsinteresserne, saa tror jeg, at denne Udvalgsbetænkning og Regeringens Stilling til dens Resultat ogsaa antyder dette. Regeringen imødefom meget heredvillig Kravet om Medsættelsen af en Kommission, og ved Sammensætningen af Kommissionen tog Regeringen efter min Mening et overordentlig stort, ja et ualmindelig stort Hensyn til Handels Interesser. Uagtet vore indenlandske Producenters Interesser paa det engeste Marked, og uagtet vore indenlandske Forbrugeres Interesser ere betydelig større end Handels Interesser, tilbød Regeringen dog Handels Repræsentanter de 9 af Kommissionens 10 Pladser, medens de øvrige af mig nævnte Interesser kun bleve repræsenterede af eet Medlem. Selv om dette ene Medlem maatte være i Besiddelse af ualmindelig stor Dygtighed og Iver for at værne Landbrugets Løb, hvad jeg for øvrigt mener, at der kan være forskellige Meninger om — jeg hører ikke til dem, der nogen Sinde have ment, at dette ærede Kommissionsmedlem i nogen Henseende har været synnerlig heldig i at varetage Landbrugets Løb — selv altsaa om det var en eminent Dygtighed, der var stillet paa denne Plads, tror jeg dog, at det vises en lidt for stor Hensyntagen til Handels Interesser kontra de andre Interesser, naar Kommissionen blev

sammensat saaledes, som Tilfældet var, og det forekommer mig heller ikke, at det Resultat, der foreligger af Kommissionens Arbejde er videre lysteligt at se til fra den indenlandske Produktions og Forbrugs Standpunkt. Den første og væsentligste af de Forandringer, der er foretaget i Forslaget, er, som omtalt af den ærede sidste Taler, den, at Bestemmelserne angaaende vor Eksport ere strøgne. Herom siger Kommissionen i sin Betænkning: „Der har i Kommissionen været Enstemmighed til Stede om, at Udførsels- og Transithandelen i Ualmindelighed ikke bør rammes af ny Straffebestemmelser; Udførselshandelen maa blive et Mellemværende mellem Eksportøren og det Land, hvortil han udsører sine Varer, og der kan ikke være nogen Opfordring for Eksportørens Hjemland til at gribe ind i hans Virksomhed.“ Det er nok muligt, at dette kan passere, men det forekommer mig at vise en overordentlig stor Omhu for vore Handelsinteresser jævnsfort med den Omhu, der er vist vor Eksports Interesser, og det forekommer mig tillige at antyde en lidt underlig Moral, idet man tillader en Frihed ud ad til, som man ikke tror at kunne tillade ind ad til. Der er ganske vist gjort en Undtagelse fra denne almindelige Frihed, idet der, som det allerede er blevet bemærket, paa Foranledning af Landbrugsrepræsentanten er kommet en Bestemmelse ind i Lovforslaget, som forbyder at eksportere Smør fra Danmark med direkte Betegnelse af, at det er dansk Produkt, naar det ikke er dansk Smør. Men ud derover ser jeg ikke, at denne Eksport kan forhindres, at det kan forhindres, at der foretages en indirekte Betegnelse, og jeg synes derfor, at det er temmelig uheldigt, naar Lovforslaget er saaledes affattet. Jeg frygter for, at det vil kunne aabne en Bagdør, der vil kunne blive til Skade for vor Smørekseport til England, og jeg mener, at denne Bagdør burde lukkes bedre, end Tilfældet er. — Dette er dog maasse ikke Forslagets svageste Side, idet det forekommer mig, at Forslagets § 3 er endnu uheldigere. I Forslagets § 3 forekommer det mig, at Bestemmelserne i § 1 for en meget væsentlig Del lempes, ja maasse endog annulleres. I denne Paragrafs første Stykke staar der nemlig, at Bestemmelserne i § 1 om Brugen af Varebetegnelse, som indeholde urigtig Angivelse af Varens Frembringelsessted, kommer ikke til Anvendelse, naar den paagældende Betegnelse er gaaet over til efter den almindelige Opfattelse eller Skik og Brug i Handelen at angive Varens Art og Tilvirkningsmaade eller lignende og ikke Stedet for dens Frembringelse. Det forekommer